

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

IT-95-5/18-T
D5 - 1/49209 TER
03 June 2011

5/49209 TER

TR

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 7. april 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **7. aprila 2011.**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA ODOBRENJE DA ULOŽI ŽALBU NA
ODLUKU PO ZAHTJEVIMA OPTUŽENOG BR. 37-42 U VEZI S KRŠENJEM
ODREDBI PRAVILA O OBJELODANJIVANJU**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu tužilaštva za odobrenje da uloži žalbu na Odluku po zahtjevima optuženog br. 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju" (dalje u tekstu: Zahtjev) koji je 1. aprila 2011. podnijelo Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Vijeće je 29. marta 2011. donijelo "Odluku po zahtjevima optuženog br. 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju, s djelimično suprotnim mišljenjem sudije Kwona" (dalje u tekstu: Pobjiana odluka). Vijeće je, većinom glasova uz suprotno mišljenje sudije Kwona, odobrilo Četrdeset prvi i Četrdeset drugi zahtjev optuženog da se utvrdi kršenje odredbi pravila o objelodanjivanju,¹ i djelimično odobrilo Trideset sedmi, Trideset osmi i Četrdeseti zahtjev² za isto i konstatovalo da je tužilac prekršio odredbe pravila 68 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) kada je riječ o ovim zahtjevima.³
2. Tužilac u svom Zahtjevu traži odobrenje da uloži žalbu na dio Pobjiane odluke u kom je Vijeće odobrilo zahtjev optuženog da se konstatiše da je tužilac prekršio odredbe pravila 68 Pravilnika iako njemu nije nanesena stvarna šteta.⁴ On tvrdi da pitanje da li "dokazivanje štete predstavlja uslov za pravno sredstvo za nepostupanje po Pravilniku" zadovoljava kriterijume iz pravila 73(B) za odobrenje.⁵ Tužilac se konkretno poziva na djelimično suprotno mišljenje sudije Kwona, koji je zaključio da "u odsustvu štete, optuženom neće biti odobreno nikakvo pravno sredstvo, pa ni konstatacija da je tužilaštvo prekršilo odredbe pravila 68".⁶
3. Tužilac navodi da bi dotično pitanje u značajnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka, tvrdeći da je većina u Pobjanoj odluci odstupila od

¹ Četrdeset prvi zahtjev za utvrđivanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju i pravnim sredstvima, 11. februar 2011.; Četrdeset drugi zahtjev za utvrđivanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju i pravnim sredstvima, 16. februar 2011.

² Trideset sedmi zahtjev za utvrđivanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju i pravnim sredstvima, 7. februar 2011.; Trideset osmi zahtjev za utvrđivanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju i pravnim sredstvima, 8. februar 2011.; Četrdeseti zahtjev za utvrđivanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju i pravnim sredstvima, 10. februar 2011.

³ Pobjiana odluka, par. 40.

⁴ Zahtjev, par. 1-2.

⁵ Zahtjev, par. 1.

Pravilnika, obavezujuće sudske prakse i svojih ranijih odluka koje su iziskivale dokazivanje štete kako bi se moglo odobriti pravno sredstvo za nepostupanje po Pravilniku.⁷ On dalje tvrdi da bi dopuštanje "deklatornog pravnog sredstva u odsustvu štete" u ovoj fazi postupka predstavljalo "poziv na širenje sporova", što ne bi bilo u interesu obezbjedenja pravičnog i ekspeditivnog vođenja postupka.⁸ Tužilac napominje da većina sudija nije donijela nikakav zaključak o šteti u pogledu dva zahtjeva i tvrdi da bi to "uticalo na pravičnost postupka stvaranjem neadekvatnog spisa za preispitivanje po žalbi".⁹ Tužilac takođe tvrdi da bi rješavanje ovog pitanja suštinski pospešilo postupak budući da Pobijana odluka: (i) može rezultirati nepotrebnim sporovima o nepostupanju po Pravilniku i u slučajevima u kojima optuženom nije nanesena nikakva šteta; (ii) stvara neadekvatan sudski spis što nije moguće ispraviti na kraju suđenja; i (iii) ukazuje na neslaganje Vijeća u vezi s jednim pitanjem koje bi moglo ponovo iskrasnuti tokom postupka.¹⁰

4. Optuženi je 5. aprila 2011. dostavio "Odgovor na Zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe u vezi s pravnim sredstvima za otklanjanje kršenja odredbi pravila o objelodanjivanju" (dalje u tekstu: Odgovor). Optuženi se u Odgovoru ne protivi Zahtjevu i tvrdi da se, s obzirom na "ozbiljan i kumulativan karakter kršenja obaveze objelodanjivanja", radi o pitanju koje iziskuje pažnju i smjernice Žalbenog vijeća.¹¹

II. Mjerodavno pravo

5. Na odluke po zahtjevima koji nisu preliminarni podnesci kojima se osporava nadležnost ne može se uložiti interlokutorna žalba bez odobrenja pretresnog vijeća.¹² Shodno pravilu 73(B) Pravilnika, pretresno vijeće može dati odobrenje za ulaganje žalbe ako se dotična odluka "tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod sudenja, te ako bi, po mišljenju pretresnog vijeća, promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospešiti postupak".

⁶ Zahtjev, par. 2, gdje se upućuje na Pobijanu odluku, Djelimično suprotno mišljenje sudije Kwona, par. 5.

⁷ Zahtjev, par. 4.

⁸ Zahtjev, par. 5.

⁹ Zahtjev, par. 6, 8.

¹⁰ Zahtjev, par. 7-9.

¹¹ Odgovor, par. 1, 3.

¹² V. pravilo 72(B) i 73(C) Pravilnika.

6. Zahtjev za odobrenje "nema nikakve veze s tim da li je odluka doneta po pravilnom osnovu ili ne".¹³ Pored toga, ranije je konstatovano da je "čak i u slučajevima kada se pokreću značajna pravna pitanja [...], pravni učinak pravila 73(B) takav da zabranjuje davanje potvrde ako strana u postupku koja je traži ne dokaže da su ispunjena oba kriterijuma".¹⁴

III. Diskusija

7. Iako tužilac u osnovi ponavlja iste argumente u vezi s oba kriterijuma provjere za odobrenje, s obzirom na kumulativni karakter te provjere, Vijeće je dužno da doneše zasebnu procjenu o tome da li je svaki od kriterijuma provjere zadovoljen da bi moglo dati odobrenja.

8. Kada je riječ o prvom kriterijumu provjere, tužilac tvrdi da je Pobijana odluka uvela novi režim koji će uticati na pravičnost postupka, budući da odstupa od prakse Međunarodnog suda, Pravilnika i ranije sudske prakse Vijeća i da bi Pobijana odluka dovela do "širenja sporova" koji ne bi bili u interesu pravičnog i ekspeditivnog vođenja postupka.¹⁵ Međutim, Vijeće se nije uvjerilo da bi pristup većine mogao imati bilo kakvog uticaja na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili na ishod suđenja. Vijeće stoga konstatiše da elementi prvog kriterijuma provjere za odobrenje nisu zadovoljeni.

9. Vijeće takođe konstatiše da ni drugi kriterijum provjere za odobrenje, naime to da li bi promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak, nije zadovoljen. Neslaganje vijeća ne utiče na sveukupan stav ovog Vijeća prema tužiočevim obavezama objelodanjivanja. Vijeće stoga ne smatra da bi se ovaj postupak mogao suštinski pospješiti promptnim rješenjem Žalbenog vijeća u pogledu pitanja da li je dokazivanje štete uslov za eventualno pravno sredstvo, pa makar deklaratorno, za nepostupanje po Pravilniku.

¹³ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za ponovno razmatranje Odluke Pretresnog veća po Zahtjevu za prihvatanje dokumenata bez posredstva svedoka i Odluka po zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje završnih podnesaka, 2. juli 2008., par. 42; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Zahtevu odbrane za odobrenje za ulaganje interlokutorne žalbe na osnovu pravila 98bis, 14. juni 2007., par. 4; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Nikolićevom i Bearinom zahtjevu za odobrenje da ulože žalbu na Odluku na osnovu pravila 92quater, 19. maj 2008., par. 16; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevu za odobrenje žalbe na Odluku na osnovu pravila 98bis, 15. april 2008., par. 8; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku Pretresnog veća po Zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005., par. 4.

¹⁴ *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za potvrdu radi ulaganja interlokutorne žalbe na "Odluku po zahtjevu tužioca da se odobri izmjena Optužnice", 12. januar 2005., str. 1.

¹⁵ Zahtjev, par. 4-5.

IV. Dispozitiv

10. U skladu s tim, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 i 73(C) Pravilnika, ovim
ODBIJA Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 7. aprila 2011.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]